

KÚRIA

Bfv.III.345/2012/8. szám

A Kúria Budapesten, a 2012. év július hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A magánokirat-hamisítás vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 32.B.VIII.34.327/2009/21. számú ítéletét, illetőleg a Fővárosi Bíróság 23.Bf.VIII.8211/2011/10. számú végzését hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 8.420 (nyolcezer-négyszázhusz) forint büntetőügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. március 18. napján kihirdetett, és a Fővárosi Bíróság 2011. december 21. napján meghozott 23.Bf.VIII.8211/2011/10. számú végzésével jogerőre emelkedett 32.B.VIII.34.327/2009/21. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki magánokirat-hamisítás vétségében, ezért őt 250 napi, napi tételenként 200 Ft, összesen 50.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt 2008. március 20. napján,

közelebbről meg nem határozható időpontban olyan ügyvédi meghatalmazást készített, amelyen meghatalmazottként a saját, míg meghatalmazóként a tanú neve szerepelt, és amelyet meghatalmazóként, a tanú nevében is, saját kezűleg írt alá. Ezt követően a terhelt a hamis névaláírással ellátott ügyvédi meghatalmazást a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnokságának épületében az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő bűnügyben becsatolta abból a célból, hogy az előzetes fogvatartásban lévő tanú gyanúsított ügyvédi képviselőjét elláthassa.

A jogerős határozatok ellen a terhelt 2012. február 27. napján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdésének a) pontjában írt okból, az első- és másodfokú határozat hatályon kívül helyezése és a magánokirat-hamisítás miatt emelt vád alóli felmentése érdekében.

Álláspontja szerint a Btk. 276. §-a szerinti bűncselekmény törvényi tényállási eleme, a valótlan tartalom hiányzik. Hivatkozott a tanú vallomására, mely szerint volt meghatalmazása nevezett jogi képviselőre, illetve védelmének ellátására. Véleménye szerint az általa becsatolt okirat mindenben megfelelt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 196. § (1) bekezdés e) pontjában írtaknak.

A Legfőbb Ügyészség a BF.919/2012. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartva, a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta. Kifejtette, hogy a kiállított meghatalmazás alakilag hamis magánokirat, mert elkészítője nem azonos a kiállítóként feltüntetett személlyel. Álláspontja szerint tévesen hivatkozik a felülvizsgálati indítvány a valótlan tartalom hiányára, mivel a magánokirat akkor valótlan tartalmú, ha az alakilag valódi, de a benne szereplő adatok nem felelnek meg a valóságnak.

A Kúria az ügyben a Be. 420. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, melyen az indítványozó az indítványát változatlan tartalommal fenntartotta, kirendelt védője azt annyiban pontosította, hogy a megtámadott határozatok megváltoztatását indítványozta. A Legfőbb Ügyészség az átiratában foglaltakat fenntartotta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

Az eljáró bíróságok az irányadó tényállás alapján törvényesen vontak következtetést a terhelt bűnösségére.

A magánokirat-hamisítás vétségét az követi el, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, meghamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ.

Az ügyvédi meghatalmazás az ügyvéd és a megbízója között fennálló jogviszony igazolására szolgál, érvényessége írásbeliséghez kötött, úgy, hogy azt mind az ügyvédnek, mind a meghatalmazónak saját kezűleg alá kell írnia [az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 26. § (1) bek.]. Az ügyvédi megbízás jogokat és kötelezettségeket keletkeztet, ennek igazolására szolgál az alakszerűségekhez kötött ügyvédi meghatalmazás. A szabályszerűen kiállított ügyvédi meghatalmazás az ügyvédi törvény 26. § (2) bekezdése alapján teljes bizonyító erejű magánokirat [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 196. § (1) bekezdésének a) pontja].

A felülvizsgálati indítvány érvelése szerint a bűncselekmény törvényi tényállási eleme, a valótlan tartalom hiányzik, mivel az alapeljárás során megállapítást nyert, miszerint a nyomozó hatóságnak becsatolt - ily módon felhasznált - ügyvédi meghatalmazás a meghatalmazó tanú valós szándékát tükrözte.

Ezzel kapcsolatban a Kúria rámutat, hogy a magánokirat-hamisítás tekintetében a hamis, a meghamisított és a valótlan tartalmú okirat használata egyaránt tényállásszerű.

Tény, miszerint a magánokiratba foglalt nyilatkozat a megbízási jogviszony alanyainak valós szándékát tükrözte, ezért az okirat nem valótlan tartalmú. A valótlan tartalmú magánokirat felhasználása mellett azonban a törvény a hamis magánokirat felhasználását is büntetni rendeli.

A magánokirat akkor hamis, ha annak kiállítója nem azonos azzal, aki az okiraton kiállítóként fel van tüntetve (alakilag hamis okirat). A magánokirat-hamisítás vétségének a hamis okirat használatával elkövetett alakzata pedig megvalósul abban az esetben is, ha az okirat valós tényeket tartalmaz, de nem az azt kiállító személytől származik, és az elkövető ezt használja fel jogilag jelentős tény bizonyítására. Az okirat hamis volta szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a készített okirat tartalma megfelel-e a valóságnak. Ha az okirat tartalma fedi a valóságot, akkor hamis magánokirat jön létre valós tartalommal. Ez utóbbi körülmény

azonban a büntetőjogi felelősség szempontjából közömbös, mert az okirat azáltal válik hamissá, hogy az nem a kiállító személytől származik (BH 2003/53.).

A felülvizsgálati indítványban foglaltakkal ellentétben a terhelt által elkészített alakilag hamis magánokirat nem felelt meg a Pp. 196. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak. Az irányadó tényállás alapján fel sem merült, hogy a kérdéses magánokirat utólagos ügyvédi (jogtanácsosi) ellenjegyzéssel vált teljes bizonyító erejűvé. Megjegyzi a Kúria, hogy a Pp. 196.§ (1) bekezdésének e) pontja szerinti utólagos ellenjegyzést az ügyvédi meghatalmazás esetében éppen az ügyvédi törvény 26. § (1) bekezdése zárja ki, amikor a Pp. szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratok keletkeztetésének módját kizárólag a megbízási jogviszony alanyainak saját kezű aláírásához köti.

A Btk. 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségének törvényi tényállása ezért maradéktalanul megvalósult. A Kúria nem észlelt büntethetőséget kizáró okot sem, ilyenre egyébként a felülvizsgálati indítvány sem hivatkozott.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2012. július 10.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Soós Lászlós.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
MV